

**Nouă întrebări și răspunsuri referitoare la Exortăția Apostolică
post-sinodală a Sfântului Părinte Francisc,
Amoris laetitia, „despre iubirea în familie”**

1. Care sunt elementele noi în Exortăția *Amoris laetitia*?

Exortăția *Amoris laetitia* se bazează pe îndelunga istorie a învățaturii Bisericii și pe experiența foarte intensă a Sinodului. Din amândouă, ia „atât lucruri vechi, cât și lucruri noi”. Elementul nou este, mai ales, o atitudine de însoțire. Papa Francisc, asemenea predecesorilor săi, recunoaște complexitatea vieții moderne a familiei, dar pune accent pe necesitatea ca Biserica și preoții să fie aproape de oameni, indiferent de situația lor sau cât de departe se simt de Biserică: pentru a-i înțelege, a-i însoți, a-i integra și pentru a-și deschide brațele, mai ales către toți cei care „trăiesc în cele mai disperate periferii existențiale” (AL 312). Exortăția *Amoris laetitia* nu este un text pur teoretic, lipsit de legătura cu problemele reale ale oamenilor.

Însuși titlul sugerează caracterul pozitiv al documentului, care oferă trimiteri permanente și concrete către frumusețea vieții de familie, în ciuda tuturor provocărilor pe care aceasta le presupune. Papa Francisc are cuvinte grăitoare cu privire la faptul că a forma o familie înseamnă să faci parte din visul lui Dumnezeu, unindu-te cu El în construirea unei lumi „unde nimeni să nu se simtă singur” (AL 321).

2. De ce este un document atât de lung? Marea majoritate a catolicilor îl vor putea citi cu folos? Sau se adresează doar specialiștilor?

Papa Francisc menționează în introducere că Exortăția nu trebuie citită în grabă, ci trebuie să se acorde atenție acelor părți care răspund mai mult propriilor exigențe.

Citirea Exortăției *Amoris laetitia* este fundamentală pentru episcopi, pentru preoți și pentru toate persoanele care lucrează în apostolatul familiei, dar este important ca toți catolicii să observe angajarea Bisericii în a fi aproape de ei. De exemplu, soții vor fi interesați în mod deosebit de capitolul al IV-lea – „Iubirea în căsătorie”, de capitolul al V-lea – „Iubirea care devine rodnică”, și de al VII-lea – „Consolidarea educației copiilor”.

Papa Francisc vrea să ajute soții creștini să persevereze în fidelitate și în răbdare, și încurajează pe fiecare să fie un semn al milostivirii de fiecare dată când viața de familie nu se derulează în pace și bucurie (AL 5).

Cititorii vor fi surprinși în mod plăcut să descopere cât de concretă este Exortăția *Amoris laetitia*. Papa Francisc, cu inimă de Păstor, intră în realitatea cotidiană a vieții de familie, într-un mod simplu, dar profund.

3. Un subiect controversat la Sinod se referea la primirea de către catolicii divorțați și recăsătoriți civil a Sfintei Împărtășanii. Însă Exortăția nu se pronunță în mod definitiv asupra acestei probleme. De ce?

Sinodul a înțeles că discuțiile cu „învingători și învinși” nu sunt productive. Ceea ce era însă constructiv era, mai degrabă, să se privească în profunzime viața de familie, căsătoria și

poporul lui Dumnezeu, care se străduiesc să-și trăiască propria vocație în vremuri dificile și complexe.

Capitolul al VIII-lea, „Însoțirea, discernerea și integrarea fragilității”, oferă o privire foarte profundă asupra faptului că normele generale nu se aplică în mod automat la orice situație particulară.

Papa recunoaște că toți trebuie să ne simțim puși la încercare de ceea ce este menționat în capitolul al VIII-lea. Fără îndoială, el le cere Păstorilor și celor care lucrează în apostolatul familiei să-i asculte cu empatie pe cei ce se simt răniți și să-i ajute să experimenteze iubirea necondiționată a lui Dumnezeu.

4. Un cuvânt important în acest document este „discernământ”. Ce înseamnă pentru Papa Francisc „discernământ”? Înseamnă, pur și simplu, ca o persoană să caute un preot plin de compasiune, care să-i spună că totul este în regulă?

Discernământul este efortul constant de a fi deschiși față de Cuvântul lui Dumnezeu, ca să ne lumineze realitatea concretă a vieții de fiecare zi. Discernământul ne face să fim ascultători față de Duhul Sfânt; ne încurajează pe fiecare dintre noi să acționăm în situațiile concrete cu toată iubirea posibilă.

Papa Francisc le cere Păstorilor să-i ajute pe credincioși să discearnă diferitele situații concrete cu care aceștia se confruntă. Preotul sau persoana care lucrează în pastorație, implicați în mod activ să ajute persoanele în creșterea lor spirituală, sunt conștienți că nu există rețete ușoare, soluții simple și excepții facile.

În același timp, discernământul nu poate niciodată să fie separat de exigența adevărului și a carității Evangheliei și de învățătura și tradiția Bisericii. Discernământul cere umilință și o sinceră căutare a voinței lui Dumnezeu.

5. Sunt mulți catolici divorțați și recăsătoriți civil, care se străduiesc să facă binele și să-și educe copiii în Biserică. Ce oferă acestor persoane Exortăția *Amoris laetitia*?

Exortăția *Amoris laetitia* oferă acestor persoane garanția că Bisericii și preoților le pasă de ele și de situația lor concretă. Exortăția vrea ca aceste persoane să simtă și să știe că sunt parte a Bisericii. Nu sunt excomunicate (AL 243). Chiar dacă nu pot participa din plin la viața sacramentală a Bisericii, aceste persoane sunt încurajate să participe în mod activ la viața comunității.

Un concept cheie al Exortăției este *integrare*. Păstorii trebuie să facă tot posibilul pentru a ajuta persoanele care se găsesc în astfel de situații să fie „incluse” în viața comunității.

Toate persoanele care se află în situații așa-zis „iregulare” trebuie să primească o atenție deosebită. „A ajuta la vindecarea rănilor părinților și a-i primi, în mod spiritual, este un bine și pentru copii, care au nevoie de imaginea Bisericii ca familie, care să-i primească în această experiență traumatizantă” (AL 246).

6. Pentru un Sinod care, la un moment dat, părea să ofere o nouă acceptare a homosexualilor în Biserică, Exortăția nu pare să ofere mult în această privință. Ce s-a întâmplat?

Învățătura Bisericii rămâne clară: căsătoria se încheie între un bărbat și o femeie, iar uniunile homosexuale nu pot fi situate la același nivel cu căsătoria creștină (AL 251).

Acestea fiind spuse, este important ca toți să învățăm să imităm iubirea necondiționată a lui Dumnezeu față de toți. „Biserica își conformează atitudinea la cea a Domnului Isus care, în iubirea sa fără margini, s-a oferit pentru fiecare persoană, fără excepții” (AL 250).

În timp ce Exortația este centrată pe căsătorie și pe familie, ea se adresează și nenumăratelor persoane care nu sunt căsătorite: părinți singuri, văduvi și văduve, necăsătoriți, toate aceste persoane având legături familiale. Toți sunt fii sau fiice; toți au o istorie familială; fiecare are legături de afecțiune cu membrii familiei; fiecare are prieteni care trăiesc situații familiale dificile sau dureroase.

7. *Amoris laetitia* se exprimă în mod critic asupra practicilor trecutului (nr. 36, 37, 38), între care accentul pe aspectele morale și doctrinare sau denunțarea unei lumi decadente, fără să ofere prea multe aspecte pozitive. Este o critică la adresa pontificatelor anterioare?

O scurtă privire asupra notelor de subsol demonstrează cât de des a fost citat Ioan Paul al II-lea, mai ales cu Exortația apostolică *Familiaris consortio*. Papa Francisc citează de mai multe ori și Enciclica *Deus Caritas est* a Papei Benedict al XVI-lea.

Amoris laetitia oferă speranță, și încă din abundență. Nu este o listă de prescrieri sau de condamnări, ci o chemare la primire și la însoțire, la implicare și la integrare. Și atunci când oamenii – din diverse motive – nu au fost în măsură să trăiască la înălțimea preceptelor învățăturii creștine, Biserica și preoții săi vor să le fie alături, pentru a-i ajuta în drumul lor.

„Calea Bisericii este aceea de a nu condamna pe nimeni pentru veșnicie; calea Bisericii este aceea de a revărsa milostivirea lui Dumnezeu tuturor persoanelor care cer acest lucru cu inima sinceră” (AL 296).

8. Una dintre cele mai mari preocupări ale multor soți este reglementarea nașterii copiilor; cu toate acestea, nu este unul dintre argumentele principale ale Exortației. De ce?

Amoris laetitia vorbește despre acest subiect în diferite locuri, la numerele 42, 68, 82 și 222. În timp ce insistă cu hotărâre asupra faptului că fiii sunt un dar de la Dumnezeu și o bucurie pentru părinți, Exortația citează și Enciclica *Humanae Vitae*, subliniind că soții trebuie să fie conștienți de obligația lor de a fi părinți responsabili (AL 68).

În cele din urmă, o decizie cu privire la reglementarea nașterilor trebuie să rezulte „dintr-un dialog consensual între soți” (AL 222).

În această privință, Exortația citează Conciliul Vatican II, reafirmând importanța formării conștiinței, unde fiecare persoană este singură cu Dumnezeu.

Exortația încurajează, de asemenea, metodele naturale de reglementare a nașterilor, pentru că respectă trupurile soților, ba mai mult, persoana „în integralitatea sa”.

9. Care este cea mai mare provocare a Exortației *Amoris laetitia*?

Provocarea cea mai mare pentru toată lumea este aceea de a citi Exortația fără grabă, angajându-se să o pună în practică. *Amoris laetitia* exprimă propunerile Bisericii și ale Păstorilor ei pentru a schimba atenția sa față de familie: să o însoțească, să o integreze, să rămână aproape de toți cei care suferă efectele unei iubiri rănite.

Amoris laetitia ne îndeamnă, mai ales, să fim înțelegători în fața unor situații complexe și dureroase. Papa Francisc dorește să-l tratăm pe cel slab cu înțelegere și să nu-l judecăm, ca să „acceptăm cu adevărat să intrăm în contact cu existența concretă a celorlalți și să cunoaștem puterea duiosiei” (AL 308).